

ДІЛО

виходить щоденно передполуднем

РЕДАКЦІЯ
І АДМІНІСТРАЦІЯ:
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. ш. 143.322.
Адреса для телеграм:
«Діло», Львів.
Гол. Редактор приймає від
11—12 год. передполуднем
Рукописи не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА:
Місячно: в краї 450 зол.
За границею:
В Америці 1 долар, Франції,
Голандії, Бельгії 20 фр. фр.,
Італії 750 ал., Німеччині 750 ал.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехо-
словаччині 30 ч. к., Румунії 150
лей, Болгарії 750 ал., Австрії
750 ал. — Зміна адреси 1 зол.

В СПРАВІ ОГолошень
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Одна з болячок.

Львів, 6. лютого 1927.

В останніх днях зарілося в польській пресі від статей на тему громадської самоуправи в Польщі. Актуальною стала ця справа не тільки у варшавській, але й у львівській польській пресі. На те зложився всякі причини. Безпосередньою гребя ваажати ініціативу теперішнього уряду, що напірає на адміністративну комісію варшав. сойму приспішити працю над законопроектами про самоврядування. Уряд, як видно з преси, схильний провести навіть у приспішеному порядку антиприкметникове право голосування до самоуправних установ на території цілої Польщі. Очевидно, що проти того виступає з цілою силою пари вся соймова правниця та вся реакційна польська преса. З окрема борониться та мобілізує свої сили проти нових виборів до самоврядування відома зі своєї «толеранції» в національних справах «кресова» хієнолястівська кліка. Львівське «Слово Польське» пише в останньому числі (з 6. II.), широко: «Проекти, про які надійшли вчора відомості, загрожують без сумніву польським інтересам на «кресах», а особливо у Сх. Галичині». В тій справі почав тойже вшехпольський орган аж окрему анкету, в якій візьмуть участь усі теоретики зоологічного націоналізму. Перший висказався в тій матерії проф. Паздро. Всі «кресові» вшехпольяки боються передовсім рівного, загального, безпосереднього, тайного і навіть пропорціонального голосування. І проти нього безпощадно виступають.

Нам невідомий покищо текст установлених дорогою порозуміння між ляхами польськими партіями законопроект про самоврядування в адміністративній комісії. Та відомо нам, що заступлені в комісії праві польські партії поборюють завзято лянсоване урядом і польською лієнкою пятиприкметникове виборче право якраз з уваги на Сх. Галичину. Виразно це підкреслили на сойм. адмін. комісії послі Коаловський і Холекса. Ми пригадуємо собі перші часи помаєвого варшавського перевороту, коли та сама соймова комісія теж під впливом уряду взялася була до праці над законопроектами, що лежали в ній щільні 3 роки. За півроку вона початих праць не покінчила й уряд на неї в тому напрямі не налягав. А не налягав тому, що правниця нових виборів до самоврядування не бажала. Можна надіятися, що й тепер галаси та крики реакційного польського табору знов зможуть спаралізувати всяку ініціативу уряду в цій справі.

Однак все те є лише одною стороною медалі. Є ще й друга її сторінка. Навіть нинішній уряд, заглянувши в очі дійсності, прийшов до пересвідчення, що такої гнилі, такого безладдя, такої безвідповідальності, які вкоренилися в ділянці самоврядування на території цілої Польщі, далі толерувати не можна. Очевидно, що уряд найменше уваги звертає на східні «креси», йому передовсім залежить на корінно-польській території, де всеж відносини на полі самоврядування ще на 50 відс. кращі, чим напр. у Сх. Галичині. Про ці останні писали ми через, не зашкодило би написати

ще раз. Та знаючи з практики, що прокураторський олівець не пощадило ні слова з того, що напишемо, позволимо собі навести характеристику відносин на полі самоврядування вгалі пера п. А. Узембла, яку він помістив на чільному місці у варшавському органі «Підсудчиків» «Глосі Правди» (з 3. II.):

«З малими винятками — пише п. А. Узембла — наше самоврядування це безодня нечуваної гнилі, осідок надужиття, непотизму, корупції. Це закомплексовані кадобни, з яких уступило все, що було на правду живе або цинне (Радом, Кельці й інші міста), це перманентно вегетуючі цинкові спорохнавілі органи не волі, але безладдя (Варшава), це перестарілі рештки ганебних часів неволі, або помінати заборочих урядів. Не може бути нормально працюючого сойму в суспільності, яка не пройшла громадсько-самоуправної школи демократизму. Не може бути демократії в державі, де навіть за життя власної громади громадянини не відповідальний».

Наведена характеристика не відноситься, очевидно до того, що панує на тій ділянці в нас. А щоби це змалювати відповідними красками, на те не стас слів, не стас спроби. Вистане вказати, що на чотири тисячі сільських громад у Сх. Галичині аж у 80 відсотках з них нема ніяких слідів громадської самоуправи. Всі ради розв'язані, а на їх місці правлять наказні вийти та руйнують до краю і без того зруйноване великою війною громадське добро.

Найкращим доказом того, які великі аномалії завелися на полі громадської самоуправи у Сх. Галичині є її столиця Львів з «клясичною», господарською дотеперішню «батьків міста». Страшне обурення з приводу тої господарки запанувало навіть серед великої частини польських мешканців Львова. Ось 30. січня відбулося велике віче в тій справі, на якому прийнято між іншим таку постанову загального значіння:

«Зібрані домагаються від уряду, щоби ввів у життя якнайскорше нові закони про самоврядування, а зокрема пятиприкметникове право голосування і негайно розписав вибори. Зібрані якнайкатегоричніше протестують проти заступства громадських рад комісарами і лише в розписанні виборів на основі пятиприкметникового права голосування бачать шлях до усунення теперішніх ганебних відносин».

Очевидно, що львівські санатори дуже співзвучили зі своїми резолюціями. До того вони далі твердять,

що в Сх. Галичині не можна було припинити безладдя і анархії на тому полі тільки з причини недостатчості нових і демократичних законів про самоврядування. Та всеж прийшов час, що й їх припекло, бо й вони відчули на власній шкірі, що дотеперішній стан безправства і надужиття веде до руїни не тільки поодинокі громади, але й цілу державу.

Та навряд, чи теперішній уряд «санаций» переведе якінебудь зміни на тому полі, коли всесильна реакція почала проти цього таку завзяту кампанію. Аналогічна кампанія тієїж реакції спричинила в червні та липні м. р. те, що адміністративна комісія почату над законопроектами працю перервала. Але й тепер видно наслідки тієї кампанії в соймі і поза ним, коли вчорашні газети принесли вістку про те, що уряд махнув рукою на законодавче поладнання тієї справи і задумує розписати нові вибори до всіх самоуправних установ на основі дотеперішніх виборчих ординацій, що обов'язували в поодиноких ділянках. Однак і проти цього протестує польська реакційна правниця та не хоче взагалі допустити до ніякого поладнання цієї справи саме з уваги на Сх. Галичину, в якій вибори відбувалися далеко перед великою війною. Словом відносини на полі громадської самоуправи є нині в Польщі одною з тих болячок, які поволи, але послідовно та систематично задавлюють відроджену рес-публику. Всесильна нині своїми впливами, особливо «на кресах», польська реакція не може ніяк допустити до того, щоби українці та білорусини дійшли до якого-небудь голосу в своїх же громадських справах. А з уваги на таке становище правниці всі нинішні «дакушери» від самоуправних законопроектів над тим лише думають, яким би то чином спрепарувати ті закони так, щоби т. зв. національні меншости «на кресах» позбавити всякого впливу і голосу в громадських установах, а то й взагалі не допустити їх навіть до участі у виборах. Ясно, що такі маневри до нічого доброго не доведуть. А наше громадянство мусить в тій важкій справі сказати своє слово.

Естетика і політика.

(Від власного кореспондента.)

Париж, 30. січня 1927.

I.

Хоча й нема між Францією й Німеччиною поважних суперечностей територіальних ні господарських, і хоча в обох краях уже є сильні струї до оконченого замирення розятрених війною пристрастей і до співробітництва на господарським і політичним полі, — то було би нині ще передчасним казати, що співробітництво такому вже стелиться шлях свободний і вимощений, та що як не нині, то завтра французи кинуться в обійми німцям.

Польща може бути поставлена на своє місце тай наша, підяремної Галичини, Волині, Холмщини й Полісся година може розпочати бити щойно тоді, коли французько-німецьке співробітництво розвинеться як не в союз, то бодай в «сердечне» порозуміння, та зробить поль-

ський союз за плечима Німеччині зайвим для Франції; тоді може прийти черга на угоду німецько-французького блоку з Харковом і Москвою, угоду на різних точках, серед яких одною з перших мусить бути окончене розв'язання польського питання на українських, білоруських, литовських і, розуміється, німецьких етнографічних областях. Це наша політична аксіома. Але саме тому, що розуміємо вагу французько-німецького зближення і що пильно й журливо слідимо за його ходом, його поступами і перепонами його, то не можемо ні закрити очей на його труднощі, ні дурманити себе самих що-до степеня інтимності його, ні блахманити зір нашого громадянства пустими пророченнями про безпосередню близькість здійснення його і наслідків його для східної Європи, то що,

Національна політика річ занадто поважна, занадто багато щоденних життєвих інтересів мільонів людности від неї залежить, аби ми могли допустити собі на самодурство, легководність чи безумність у міркуванні над підставами і визначними лініями нашої політики. Занадто важкі інтереси нашогож покоління є тут у грі, тай — людська кровця — не водиця, і наражувати її не годиться з легкої руки, з невідомості, з самообману.

II.

Серед перешкод, що гальмують заходи над французько-німецьким замиренням, перше місце займає факт, що пересічний француз німця не тільки мало знає і незлюблює, а й має до нього, як одиничного і як масового явища, естетичну відразу. Естетичні почування — незвична в політичних міркуваннях категорія, коли ми всетаки посміли на неї покликатися, а навіть її так сформулювати, то зробили ми це після довгої обсервації, багатьох лектур і розмов з французами різних верств.

Пересічний француз — ми сказали би навіть: кожний француз, зокрема інтелігентна французька верства — не любить німця, має перед ним певний жах, як перед людиною примітивною в своїх інстинктах і рафінованою в своїй підступності, тай має до нього погорду, як до ества безтактовного, раз грубого, раз униженого, тай навіщеного негарним, а то й відразливим фізичним виглядом; одягненого смішно; неприємного своїми манерами.

Чотирогогранна голова (*tête carrée*), до коріння зістрижений лоб; зелений, наче в лісничого або побережника, капелюшок, зячим хвостиком і ворочаним крильцем прикрашений; вигляд обличчя *à la Stresemann*; малі, хитрі оченята, приплюснений носик, лакомі губи, облесна або жорстока усмішка; пивним налите черево; яскравий бара заворотник (краватка) й нижніх кольорів одежа — ось як уявляє собі німця пересічний француз. До того: невимістність пити, несербачи, ні їсти, не цымаючи і не астромлюючи ножа в уста. Тай невимістність говорити півголосом у публичних льокалях.

Не краще француз малює собі й німецьку жінку. Вона — або сентиментальна, русьва «Гретхен», або несмачно одягнена в велену спідницю, синю блузку, рожевий капелюх, «льоденову» загортку, базовняні поньчохи й американські черевники — німецька *Hausfrau*.

Такими малюють німців не тільки всі французькі карикатуристи; навіть в ілюстраціях книг, без карикатуристичної жилки, французи тільки такими вмиють німців і німців зображати. Портрет справді мало привабливий.

Пересадка і несправедливість — кажете? Безперечно. Бо є — тай скільки! — німці й іншого типу фізичного, костіомового й манерного, німці, яких не можна відрознити від відповідаючого їм клясово француз, англійця, росіянина. Ну, але таких німців не помітити око поверхового глядача; вони не звертають на себе уваги. Натомість ті «смійні» німці звертають на себе увагу кожного стрічного своїм специфічно «німецьким» виглядом і поведінням. Тягасться-ж, їх чимало по всіх вулицях Парижа й інших фраз-

Бе тоєва я те знати, що до
ока мужеська учительська семіна
іде ще конієсі, є отже показує
чит. семінаріиним курсам, ну
бсольвентим не давали би

**Пам'ятаймо: Рідна Школа — це на-
родна фортеця, це певний захист
в добу лихоліття!**

— Від двох патрістичних чинів. З Букварі і Сякі зна. 17, с. 111.

мордував родину Лендів лісник Клодек. Арештований заявив, що зробив це з нужди. Останніми часами жив з лекцій для сільських музикантів. Його наречена скінчила 5 кл. гімназії у Львові; на суді заявила, що покохала його за спочивання для його бід. Прейскаве зазначило на дорозі-нім суді склав записку: «Я був польським тайним агітатором на Шлеску, де за мною гнала німецька поліція. Продеюся як пес, на польський бік, де я вступив до відділу повстанців... Тимчасом від родини відгородив мене новопостановлений кордон на Шлеску. Я не міг уже бачити своїх родичів, бо там ждала на мене взынця. Я пішов на два роки до польського в'язниці, а коли 9 літ в'язниці мені обридло, я даремно шукав зарплату і попав у щораз більшу нужду. Інколи не їв я по три дні і по п'ять. Не дивно, що хоча я добрий поляк, приходила на мене думка, що на мені мститися зрада німецької батьківщини... Дивне духове роздвоєння! Голуба, яка дійшла до таких сумнівів, може вже повисла на шибениці, приготуваної на взынничий подвигу».

— **Світова всячина.** Два американські біолози приготували досади при найближчій смертній засуду державним взыннич «Сінг-Сінг», де каратимуть новим електричним стилем: чи смерть приходить негайно. — У Каліфорнії, окрузі Корн Кавіті, поліві миші знищили 30.000 гектарів засіяної рілля. Між скібами фермери копають окопи на трійло. — Південно-африканська англійська колонія повідомляє устами свого скарбника, що відвідини наслідника англійського престолу коштували її 25.000 фунтів, але в замку за те уряд заощадив 41.000 фунт, випускаючи на волю 15.000 взынів. Може би так принц уельський зволю відвідати ще й Польщу? — Дуже оригінальну умову зробив один лондонський, який заасексувався в одній фірмі, що має кількадесят ресторанів, аплучуючи вже нині одноразову суму 15.000 фунт. шт. з тим, що він має право до смерті їсти двічі дежно, обід і вечеру, в найкращім ресторані. Фірма і клієнт пересвідчені, що роблять добрий інтерес. На лінії Демблін-Ковель загорівся підчас їзди вагон від етеру, який віз один подорожний. 16 осіб попарених. Вивагається утік. — У болгарських містах Бургас і Кістенділь 80 проц. населення нездужає еспанкою. У Софії зачинені всі школи та кіна. Багато випадків смерті. — Свен Гедін, не зважаючи на своїх 60 літ, вибирається на два роки в дорогу до пустини центр. Азії, провінції Ханза, зах. Монголії і китайського Туркестану; з ним їде шведський геолог Норін і проф. Андерсон і двоє китайських учених. — У віденській університеті студенти націоналісти і соціалісти почали битися між собою досить поважно, коли ректорат мусів припинити виклади на необмежений час. — Австрійські і англійські університети приготували плин постійної війни своїх студентів для влекення подій. — У Берліні стане перед судом 13 осіб, що при допомозі оголошень у часописах ошукували людей. — У Празі трапився випадок азійської прокази в родині одного купця, який купив килим від перського купця. Дітей вивезли з краю. Офіційна радянська організація військової оборони приготувала лет з Петропавловська на острів Врангеля себто на 5.700 км. — Румунський уряд приготував закон, який рішати, чи жинки можуть працювати в адміністраційних урядах і по якій категорії будуть плачені. — В Югославії появились нові 20-динарові монети. — Проф. університету в Гаварді, Деней, склав новий фонетичний алфавіт ключ до англійської мови. Нова англ. азбука мала би мати 41 букв, з яких кожну заступала би один звук. Була би це повна революція в дотеперішній англ. правописі.

— **З кіна.** У кіні «Коперник» почалась чудова фільма в 10 діях п. з. «Флорентійські ночі» (Ромоля) з Лінною та Дорогою Гіш. У «Бурлаці» над Волги» архітектор режисера Мілая, могутній поемі кохання виступають: Елінора Фер, М. Варжоні, Уїллем Бойд і Теодор Козлов.

Любна Колесса.

Проф. Сондербург про українську п'яністку.

В німецьких газетах пишеться перша про нашу славу п'яністку. До таких статей належить і подана нижче стаття проф. Ганса Сондербурга.

В обширнім вступі змальовує проф. Сондербург зовнішню сідатьку Любки Колесси та наочує той внутрішній процес, якому підлягає п'яністка підчас виконувати творів, а також і спосіб, в який так тонко та прецизно фізичне ество артистки реагує на духові переживання підчас гри. А далше читаємо ось що:

З словами про виривану техніку і т. д. далеко тут не зайдемо. Техніка Л. К. є її питомим, у найвищій степені особистим скарбом. Коли вона вдаряє в клавиші, пустини видаються нам всіма парграфічними приписи удару. Її рука спадає на клавиатуру—вона хватає, гонить, можна сказати—якийсь таємний танок примар воплощується під її руками на інструменті; воплчується, бо сила є цілою цією артистичною, сила така, що зможе могутньо ставити Осу на п'єдесталі, але й навалити—і ніжно гласкати. Це солодкість, що випливає з могутності.

Однак ця многостороння сила все опанована, шляхотна, повна дистинкції, бо стоїть на услугах прапераня музикальності: ритму. Ритміка Л. К. вирізняється, вирита—раз мраморно-холодна, раз сонячно-ясна, раз охоплююча жаром. Все спосібне доказати її мистецтво ритму. Наче спіжеві були темпо і ритм фуги опрацюваного Страдалем для фортепіано d-moll органного концерту Ф. Баха. П'яністка грала її, не вживаючи педалу. Це не була музика, що зливається в шум, але в класичнім опануванні і передуманні твору—Греки звали це «Sophrosyne»—бурило прозвєніла фуга враз з початковою органною фототу (оргельбунктом) на чимраз могутній силі тону низького «Д».

Але й виконання вальсів Шопена шхувало значне ритмічне напруження, а немоллима послідовність тричвертевого руху знайшла саме тут своє ідеальне розуміння. Як часто провалюються інші виконавці Шопена, що через видовжування і проволкання, то знов через приспівування ритму дають вкінці образ обезформленої ритміки! Повна розмаху, сила, що переходить у пружини руху, є джерелом гнучкості у грі Л. К. взагалі. Слухач забуває, звідкіля це все—перестає слідити і спостерігати, чує, що його цей звук, це звєння пориває непереможно з собою, а все інше приймає як щось вповні самозрозуміле.

Сонату Вебера грає артистка в романтично-притмарнім настрою, що й зовнішньо виявляється тим, що вона каже згасити кругом себе електричні освітлення. Крім сумерк тієї сонати пробивається наче самотній сонячний промінь через тисячі кружляючих пилли—кінсьєє Рондо.

Тільки найвищий стєпень мистецтва приневолує нас забувати на середині й інші побічні річі й воліє приймати найдоскональшу техніку—як скромну умовину, ясність та красу в надзаванні форми твору—як самозрозумілу природність, а все те в користь правдивої і широті сили переживання. Нею асцєлю переповнене чуття Л. К., з неї пливе те багатство мистецтва й ті ласки, якими так шєдро дарить артистка слухачів, які за тєне знають теж меж для одушевлення і подяки.

† Посмертні згадки.

Микола Никкфорак, б. начальник склади «Народньої Торговлі» в Дрогобичі, підстаршина УГА., по довгий і тяжкій недугі упокоївся дня 31. грудня м. р. в козівській лічницї, в 29. році життя. Покійний перебував усі страхїття світової війни і ввесь час діяв радощі та страждання УГА. аж до останніх її хвилин. Утечею з Ялівця уникнув полону, але в рік пізніше за мниму приналежність до тайної військової організації в Городищині невинно попав у коломийську тюрму й там перемучився серед дуже невідрадних обставин поверх пів року. Воєнні й тюремні злидні підкосили молоде життя та передчасно загнали його в могилу. Покійний працював по складах «Нар. Торговлі» в Косові, Городищі, Львові і Дрогобичі та всюди полишив по собі ширий жал. Тіліні останки перевезено з Косова до родинного села Рожнова й там похоронено дня 2. січня ц. р. — В. И. П.!

Вікторія з Великодних Рудкевичев, жєна пароха в Лешеві упокоїлася дня 29. січня 1927 в 36 році життя. Похорон відбувся дня 31. січня ц. р. при сплучасті околничного духовенства обох обрядів. Численна участь в похоронах так місцевої як і замисцевої людності була доказом, що Покійниця була всіма люблена а то задля великих чеснот як християнських так і громадянських. Позісталила опечаленого мужа і троє малих сиріт. Вічна їй пам'ять! **Родина.** 1469 1—1

ОПОВІСТКИ.

На «Рідну Школу» зложили службовики дібр гр.-кат. Митрополії в Осмолоді 258 зол. а то: Вн. дир. І. Салід 100 (в Коужку «Р. Школи» в Долині), інж. В. Кисілевський 30, по 15: інж. Максимюк, Ю. Левинський, по 10: інж. В. Фільц, інж. І. Левинський, Матієвиза, інж. Ф. Криницький, Герчанівський, Е. Гашинський, по 5: митрополітченко, О. Туз, Ф. Яцишинський, Я. Халус, П. Малайрин, по 2: В. Ганцюк, К. Кузьман, Д. Клодзький, П. Питула, К. Сорочак, П. Христюк і О. Мураля і 3 зол. Всім Вн. Жертводавцям складає ширю подяку Головна Управа «Рідної Школи». 1474 1—1

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ.

НОВІ НОТИ. В. Безкоровайний: 1. «Затремтїли струни», сольовий. 2. «Думка О-вои» — фортепіан. 1394 5—5

ІДЕАЛЬНА ПАСТА до зубів **КРЕМ ПЕРЛОВИЙ** Ігнатієвич Львів. 956 60—7

ЖЕНЩИНИ, якаб розумілася на ведєннію кухні та домашнього господарства, — за відповідним винагородженням, пошукується. Посада до обійняти від 15. лютого — 1. марта ц. р. — Зголошення надіслати на адресу: «Народний Дім». Чортків. 1429 3—3

ЗОЛ. коштує цукоринька з лопаткою з хінського срібла у Мандля, Коперника ч. 14. 1365 8—2

СТАРША, спокійна жінка, знаменита кухарка, розуміється на всякого рода господарстві, пошукує посади найрадше при малій родині, або у самотнього мужчини. — Зголошення до Адміністрації для «Спокійної». 1450 2—2

КОНЦЕСІОНОВАНІ через Міністерство Курси крою, модельовання і шиття Олени Вархалунної, вул. Кохановського 10. Курси для пань на власних матеріалах. Фаховим з правом видавання свідоцтв. Форми виконує після міри і журналів. 1337 9-10

2 ПАННОЧКИ з інтелігентного дому прийму на станцію. Євгенія Гриньовська, Глубока 21/ІІ. 1477 1—3

ЦЯНИНО добре, продам вул. Лещинського ч. 6. м. 5. 1476 1—2

ІВАН МОЧЕРНЯК, ур. 1899 р. в Ворохті уневажнює викрадену військову книжочку, виставлену через ПКУ. Станіславів. 1472 1—2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошення Редакція не відповідає.

Не купуйте інших цукорків, тільки

„Фортуни Нової“

Впр. Отців Парохів

що уладжують місії, просять двох інвалідів УГА., які займаються продажою девотіоналів, ласкаво повідомити їх, бодай два тижні наперед про речинєш місії на адресу: П. Яків у Запотої п. Підліски мали, та в цей спосіб допомогти своїм людяч в чесний спосіб заробити собі на прожиток. 2-2

Направу годинників і біжутерії полагодує І. Домбровські—Л. Розважєвські, Академічна 2, найліпшими фаховими силами 1407 по приступних цінах. 2—7

ЗВІДОМЛЯЄМО!! що ми перенесли наш склад залізних товарів і технічних артикулів до 1475 льокало при вул. 1—3

Городецькій 25 (біля Малого Театру)

И. ШУМАН, С-ка з обм. пор. у Львові, Городецька 25. Тел. 41-47. Експедиція товарів на провінцію.

Спеціаліст недуг легінів, серця 1458 і жолудка 2—20

Д-р ФЕЛІКС ГАН Львів, Городецька 46. Тел. 884. Пересылкєння Рєнтгєном.

ОКУЛЯРИ найліпше купити і найдешевше заплатити тільки у фірми **ЛЕВ АППЕЛЬ і Сна** ЛЬВІВ, ВУЛ. ЛЕГІОНІВ 1. Найбільша фірма в Польщі.

ИНСТИТУТ DE BEAUTE

Перший фризєрсько-перукарський салон для Пань. Чєсання, ондольовання і водна ондуляція, електричний масаж лиця, стрижєння волосся а la garçonne, генновання волосся на всіх колірах. Випозичальня перукар на маскаради. **Львів, Янчаківська** 1448 19. — Позір на фірму. 3—4

Найпевніший середник

Проти ревматизму, гостця, мязнових корчів, нервоболів і тим подібним недомогам найліпшим натиранням є

ІХТІОМЕНТОЛЬ

Більш як 5.000 подок і близько 200 атєстєв з лєкарських сторін, клінік і шпиталів найліпше доказують про лічничу вартість цього натирання.

Іхтіомєнтоль можна набути у всіх аптеках у Львові або прямио в Лєбораторії хєм. аптєки

М ра Симона Едєльмана в Самборі ч. 130

ЧЕКОЛЯДА „ОПТИМА“ 1473 найліпша 1—2

Пневматики „Michelin“

найбільш витривалі і найдешевші 1339а поручає зі свого складу 5—2

Витовд Транда Львів, Подпєського ч. 2.

— 90 літ істнуєча фірма —

І. Дрексєр і Снн Львів, пл. Кєлітєльна ч. 2.

Перероблює ковдри по 7 зл. Матєриє по 8 зл. — на протєзі 24 годєв. Покриття на ковдри і матєриє в велєжє 1421 виборі. 4—4

„ДІМ ГЛИНЯНСЬКИХ КИЛИМІВ“

Головн. Склад і Детайлічна Продаж

А. ТІР, площє св. Духа біля костєла оо. Єзуїтєв

поручає у велєжєм виборі

Килими на підлоги, стїни, накиди на отомєни, портїєри, патєравки, також коєдє подорожєні плєди, ковдри, кєпи на лїжє, фїранки, килимові, ютові і кокосові хїдєнки, витєрачки і смирєнєську воєну в рїє 1419 нєх колїрах. 5—1

При замовлєннєх довільний вибир і коєдє

Догідні успїєвє сплати.

Оголошення.

З огляду на велєжє число зголошєнь на перїпний курс коопєративного книговодєства і діловєдєства в госпєд-сєдєвнїчї школі в Милєваню, що видбуваєтьє в часї від 1—28. лютого ц. р., уладжує Головний Вєдїє діє Г-ва „Прєсїєтє“ у Львові з госпєд-сєдєвнїчї школі в Милєваню

другий одномїєсячний курс коопєративного книговодєства і діловєдєства 1471 1—2

в часї від 15. ІІІ. до 15. ІV. ч. р.

В програму цього курсу вхєдєтьє тєє теорєтична наука молочарствє, орїєнтєк і шкільний молочарні і діловєдєство коопєративних молочарєв.

Однєчасно прєголожує Головний Вєдїє вписи на прїєттє 20 учасників під отєєм умовам:

1. Зголошуватисє можуть мушєни в віє 16—35 літ, що укїнчили народну школу і викажутьє участю в коопєративний прєєдє

2. Кожний учасник має прїєдєтє з сєбою крім бієлє подушкє, прєстїраєло і ковєдє

3. Учасник вплатить за удєржєння, оєдєє свїтло і науку кїюту рїєвєжєчєсь 3 зл. доо

4. Пєтєнти зголошєні а не прїєттє мєдєє браку мїєця на курс в мїєсїні лєютє мають прєєдєство.

Зголошєння на курс надєжєтьє мєстєм найліпшє до 3. мєртє 1927. поручєє на адресу: Госпєдєрськє-сєдєвнїчє школи „Прєсїєтє“ в Милєваню а. Стєпєнє

(ст. залїєн. Пєлєгїчє).

Повїдомлєння про прїєттє будутьє слєєні управою школи 5. мєртє 1927.

У Львові, днє 3. лютого 1927.

Більш як 5.000 подок і близько 200 атєстєв з лєкарських сторін, клінік і шпиталів найліпше доказують про лічничу вартість цього натирання.

Іхтіомєнтоль можна набути у всіх аптеках у Львові або прямио в Лєбораторії хєм. аптєки

М ра Симона Едєльмана в Самборі ч. 130

М ра Симона Едєльмана в Самборі ч. 130

М ра Симона Едєльмана в Самборі ч. 130

М ра Симона Едєльмана в Самборі ч. 130

М ра Симона Едєльмана в Самборі ч. 130